

dette Lovforslag af Kommissionen selv, saaledes at *vi* ikke behøvede at gøre det.

I §§ 3, 4, 5 og 6 staar anført de Fag, i hvilke der skal undervises til de forskellige henholdsvis Prøver og Eksaminer. Jeg ved ikke, om det er Mangel paa Ordenssans, eller om der ligger noget reelt bag, naar man for Prøverne i §§ 4, 5 og 6 har opstillet Fagene i forskellig Rækkefølge, om det er sket for derved at stille de forskellige Fags Betydning i Relation til hinanden. Dette vil jeg imidlertid antage ikke er Tilfældet, og saa er det altsaa sket af Mangel paa Ordenssans hos den paagældende Kommission. Det forekommer mig, at det skulde Kommissionen ogsaa selv have taget sig af. — Det ærede Medlem fra Randers (Mortensen) undrede sig over, at man, naar man ved Skibsførereksamen havde aflagt Prøve i Navigation og herefter skulde kunne føre et Skib, da til den udvidede Skibsførereksamen igen skulde have Navigation, Matematik og Naturlære og skulde have Eksamen i de to sidstnævnte Fag, før man fik Eksamen i Navigation. Der- til skal jeg sige, at jeg antager, at Grunden er følgende: Ved den praktiske Navigation maa Navigatøren i høj Grad gaa efter Formler, til hvis Begrundelse der kræves matematiske Kundskaber, som han paa et vist Stadium ikke er i Besiddelse af. Men enhver intelligent Skibsfører eller Navigator i al Almindelighed kan jo ønske, naar han bruger Formler, da at vide, hvorledes disse Formler er kommet til Verden. Dette kræver da matematisk Kundskab, og det er formentlig denne Kundskab, han skal erhverve sig ved Forberedelsen til den udvidede Skibsførereksamen, altsaa som Grundlag for den Eksamination i Navigation, han derefter ved denne Eksamen skal underkaste sig.

Et Stridsspørgsmaal er jo dette Togt, der skal være foretaget efter Styrmandseksamen, før vedkommende kan indstille sig til Skibsførereksamen. Til Grund derfor kan der selvfølgelig anføres dette, at den, der paa Skolen har erhvervet sig Kundskab i Navigationens Teori eller rettere sagt rent teoretiske Kundskaber, Kundskaber med Hensyn til Navigation, som man erhverver i Land og ikke paa Søen, kan have godt af, inden han gaar videre, at fæstne dette ved virkelig at komme ud og bruge sine Kundskaber i Praksis. Dette kan, som sagt, anføres derfor; men skal det kunne have nogen som helst Nytte, er der ingen anden Vej at gaa end at indrette en Undervisning om Bord paa et

Skoleskib. Det stilles vel her i Lovforslaget frem som Fremtidsmusik, men hvor fjært den Fremtid ligger, er der ingen af os, der ved noget om. Her foreslaas det i, som det forekommer mig, noget uklare Ord, at den paagældende skal have faret til Søs i mindst 6 Maaneder, hvorefter der staar: „enten som første eller anden Styrmand udenfor indskrænket Fart i saadanne Skibe, i hvilke der efter Sønæringsloven skal være ansat *henholdsvis* een eller to Styrmand“ o. s. v. Jeg maa tilstaa, at jeg forstaar ikke, hvad Meningen er; det er muligvis min Fejl, men jeg forstaar ikke, hvorfor det, naar der kun er ansat een Styrmand, skal hedde 1ste Styrmand — thi „henholdsvis“ maa jo gaa paa dette —, eller naar der er to Styrmand i et Skib, ved jeg ikke, hvorfor den paagældende nødvendigvis skal være 2den Styrmand; han vil jo i og for sig faa en bedre Uddannelse ved at fare som 1ste Styrmand. Sagen er vistnok den, at dette Ord „henholdsvis“ er kommet ind ganske forkert; der maa imidlertid være Klarhed i Loven. Nu kan man sige med Sikkerhed, at den, der har taget Styrmandseksamen, kan ikke straks faa Hyre, der vil gaa længere Tid, inden han kan faa Hyre, og det bliver maaske ogsaa svært at faa en Hyre paa kun et halvt Aar, saa han maaske maa paatage sig længere Tids Hyre, hvortil kommer, at Skolerne kan jo kun begynde deres Kursus to Gange om Aaret — hvis vi faar Eksamen to Gange om Aaret —, og Resultatet vil da sikkert blive, at det halve Aar aldrig kommer til at gøre sig gældende, det bliver mindst et Aar, og maaske ogsaa længere Tid. Nu kunde naturligvis den paagældende erhverve sig Sikkerhed i at benytte det teoretisk lærte om Bord, hvis han kom ud at sejle under en Skibsfører, som havde pædagogisk Interesse og Evne til virkelig at tage sig af denne Uddannelse, men i saa Henseende er man paa helt usikker Bund. Det forekommer mig, at ligesom man har en Svendprøve, der giver Adgang til at blive Svend og til at blive Mester, vil det være naturligt at stille de samme Fordringer til den Mand, der er Styrmand, som til den Mand, der er Skibsfører, saa meget mere som en Skibsfører ikke kan føre sit Skib alle 24 Timer i Døgnet — Skibets Navigering maa i et stort Antal Timer overlades til Styrmanden —, og det er da det heldigste, det, der giver størst Sikkerhed, at Styrmanden har den samme Uddannelse som den, der fører Skibet.